

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 8 marca 1979 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru)

101

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 czerwca 1979 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji Nr 140 dotyczącej płatnego urlopu szkoleniowego, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji nr 140 dotyczącej płatnego urlopu szkoleniowego, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1974 r., został złożony Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 23 kwietnia 1979 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wejdzie w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 23 kwietnia 1980 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 23 września 1976 r., składając dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Węgry	dnia 10 czerwca	1975 r.,
Szwecja	dnia 23 września	1975 r.,
Francja	dnia 20 października	1975 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 4 grudnia	1975 r.,

Kuba	dnia 30 grudnia	1975 r.,
Gwinea	dnia 20 kwietnia	1976 r.,
Czechosłowacja	dnia 24 maja	1976 r.,
Holandia	dnia 14 września	1976 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 30 listopada	1976 r.,
Meksyk	dnia 17 lutego	1977 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 14 lipca	1977 r.,
Irak	dnia 9 maja	1978 r.,
Hiszpania	dnia 18 września	1978 r.,
Kenia	dnia 9 kwietnia	1979 r.

Zgodnie z artykułem 13 ustępy 2 i 3 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Węgier i Szwecji dnia 23 września 1976 r., natomiast w stosunku do pozostałych wyżej wymienionych państw weszła ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania ich ratyfikacji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pokrywania przez cudzoziemców kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85 i z 1977 r. Nr 11, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1977 r. w sprawie pokrywania przez cudzoziemców kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1977 r. Nr 12, poz. 49 i Nr 21, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 ust. 1:

a) skreśla się pkt 4,

b) w pkt 11 dodaje się na końcu wyrazy „po okazaniu umowy lub kontraktu albo zaświadczenia Polskiej Agencji Artystycznej „Pagart” lub Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych”,

c) w pkt 12 po wyrazach „z którymi rozliczenia następują w rublach” dodaje się wyrazy „jeżeli stale zamieszkują na terytorium tych państw”,

d) w pkt 13 wyrazy „Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami „Centrali Turystycznej „Orbis””,